

arbejdstageres mønstre. Den gældende danske mønsterlov indeholder ikke regler herom. Af motiverne til lovens § 3 fremgår dog, at man ville lade spørgsmålet bero på de bestående kontraktforhold parterne imellem. Samme stilling har de nordiske kommissioner indtaget, se nærmere herom i betænkningen pag. 85 ff.

I øvrigt henvises til kommissionens bemærkninger til § 1, pag. 98 ff i betænkningen.

Til § 2.

Bestemmelsen, der er ændret i forhold til kommissionsforslagets § 2, jfr. nedenfor, opstiller i stk. 1 et nyhedskrav, som må opfyldes, for at registrering af mønster kan finde sted. Registrering af et mønster indebærer imidlertid ikke nogen garanti for, at der virkelig opnås eneret til erhvervsmæssigt at udnytte mønstret, idet det i § 14, stk. 1, forudsættes, at registreringsmyndigheden kun i et af handelsministeriet nærmere fastsat omfang skal undersøge, om betingelserne for registrering af mønstret er til stede. Der sker således ingen fuldstændig nyhedsprøvning, inden registrering finder sted. Med hensyn til omfanget af nyhedsundersøgelsen henvises til bemærkningerne til § 14 samt til betænkningen pag. 121, sp. 2.

I stk. 1 er indledningsordene i kommissionsforslaget „Mønsteret erhverves kun for mønstre, der . . .“ erstattet af „Mønster registreres kun, hvis det . . .“.

Ændringen er foretaget i forbindelse med de nordiske departementsforhandlinger, og det tilsigtes hermed at understrege, jfr. også det ovenfor anførte om den begrænsede nyhedsprøvning, at registrering af et mønster ikke indebærer nogen garanti for, at der erhverves mønsterret.

Efter den gældende mønsterlovs § 4, nr. 4, indtræder mønsterret ikke, når mønstret forinden anmeldelsen har været alment tilgængeligt ved offentliggørelse i trykt skrift, ved udstilling eller ved faldbyldelse af efter mønstret fremstillede genstande, eller når mønstret er eller har været beskyttet ved en i henhold til en tidligere anmeldelse stedfunden indførsel i mønsterregistret. Ved nærværende forslag kan registrering kun finde sted for mønstre, der væsentlig adskiller sig fra, hvad der var kendt før ansøgningens indleveringsdag. Der opstilles således et strengt nyhedskrav, idet mønstret skal adskille sig væsentlig fra, hvad forud var kendt, se nærmere om nyhedskravet i betænkningen pag. 51 ff. og pag. 100 ff. samt om forskelskravet pag. 59 ff.

I paragraffens 2. stk. findes eksempler på, hvornår et mønster må anses for kendt. Opregningen er

ikke udtømmende. I samme stykkes 2. punktum udvides nyhedskravet ved, at også mønstre, der fremgår af en ikke almindelig tilgængelig ansøgning om patent eller varemærke- eller mønsterregistrering, skal anses for kendt, såfremt mønstret senere i forbindelse med ansøgningen her i landet af vedkommende myndighed gøres tilgængelig for enhver, jfr. forslaget § 19, patentlovens § 22 og varemærkelovens § 20. Om den tidligere ansøgning hidrører fra samme ansøger eller fra andre er uden betydning for nyhedskravet. En ansøger kan derfor fortabe adgangen til, at få et mønster registreret, hvis han selv tidligere har indgivet en ansøgning herom. Ved ordene i stk. 2 „ . . . eller — efter hvad derom er foreskrevet — . . .“ sigtes til bestemmelserne om indrømmelse af fortrinsret for ansøgninger indgivet i udlandet jfr. patentlovens § 6, varemærkelovens § 30 samt lovforslagets § 8.

Efter handelsministeriets bekendtgørelse angående mønstrets anmeldelse og registrering m. v. nr. 209 af 26. september 1936 skal registreringsmyndigheden ved modtagelsen af en mønsteranmeldelse give denne et løbenummer samtidig med, at den indføres i en kronologisk ført dagbog med angivelse af dato og klokkeslet for modtagelsen. Mønstrene har herefter prioritet fra anmeldelsestidspunktet, og beskyttelsen regnes tilbage til dette tidspunkt, forudsat at anmeldelsen fører til registrering. I konflikttilfælde er der således hidtil regnet med dag og klokkeslet for ansøgningernes indlevering, og de nordiske kommissioner ændrede ikke denne ordning.

Dette system er gjort til genstand for kritik i de om betænkningen indhentede udtalelser. Det er anført, at det vil være umuligt gennem en nummerering med sikkerhed at fastslå, i hvilken rækkefølge ansøgningerne faktisk er indgået til registreringsmyndigheden inden for samme dag. Yderligere er det anført, at systemet medfører vanskeligheder i forbindelse med ansøgninger, for hvilke der er påberåbt prioritet i henhold til lovforslagets § 8.

Man har herefter ligestillet ved patentlovens gennemførelse ændret kommissionsforslaget, således at man ikke regner med mindre tidsintervaller end én dag. Mønstre, der indkommer samme dag, anses for at være indkommet samtidig, se herved motiverne til patentlovens § 2.

Dagregelen kan muligvis føre til dobbeltregistrering, men det kan ikke anses for sandsynligt, at dette vil forekomme i nævneværdigt omfang. I tilfælde af uenighed må det overlades til domstolene at afgøre prioritetsspørgsmålet.

Under de nordiske departementsforhandlinger var der enighed om, at det ville være hensigtsmæs-